

antal, hvormed Lovforslaget blev vedtaget, og heller ikke i Landstinget er det lykkes at samle hele Udvalget om et Forslag. Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, der hvert for sig stiller et Ændringsforslag. Disse Ændringsforslag gaar begge ud paa, at det bestemmes, hvor Godsbanegaarden og hvor Personbanegaarden skal ligge. Det er en Forordning, hvorom det ved Sagens første Behandling blev sagt, at den maatte imødekomes baade for Statsbanernes Skyld og for Aarhus Bys Skyld; man kunde ikke vedblive at være i Uvished.

Det har været paatænkt, og der har været Forslag fremme om at overveje, om det var muligt ved midlertidige Foranstaltninger at tilvejebringe saadanne Forhold, at Sagen eventuelt kunde udskydes for en Tid. Der har været Forslag fremme om at bygge en Tværbane fra Aaby til Skibshøj for derved at aflaste Aarhus Banegaard for noget af det Gods, som ikke behøvede at komme derind — det gennemgaaende —, saaledes at man kunde køre uden om Aarhus med det. Men en saadan Foranstaltning vilde medføre betydelige Bekostninger og kunde alligevel ikke virke saaledes, at man kunde blive fri for et af Hovedforslagene. Der har i Udvalget ogsaa været Tale om, at nogle af de gennemgaaende Vogne muligt kunde føres en anden Vej, nemlig om ad Silkeborg. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa — muligvis vil andre af Udvalgets Medlemmer gøre det. Jeg vil kun derom sige, at det vilde jo være i højeste Grad ønskeligt, om en Del af den gennemgaaende Godstrafik kunde føres uden om Aarhus for derved at aflaste Aarhus Banegaard. Den trænger saavist dertil.

Man blev ret hurtig klar over, at midlertidige Foranstaltninger ikke kunde virke tilfredsstillende, der maatte et af Hovedforslagene til. Der har foreligget flere saadanne Hovedforslag. Forinden jeg gaar over til en kort Omtale af disse, er der et Par Enkeltheder, jeg skal tillade mig at nævne.

Med Hensyn til Beregningen af Forslagene er der baade af den højtærede Minister og Jernbanernes Embedsmænd gjort opmærksom paa, at Beregningen ikke er foretaget efter Krigspriser. Der har været Tale om, at man skulde lade foretage en Revision af Beregningen, men det har Udvalget dog givet Afkald paa, idet man gik ud fra, at hvad enten man lagde den ene eller den anden Enhedspris til Grund, vilde man ikke kunne finde en

Enhedspris, der kunde antages at holde under saadanne ekstraordinære Forhold som de nuværende. Hvis det skulde ske, hvad der vel nok er mest sandsynligt, at Overslagene overskrides, altsaa at Bekostningen bliver større end beregnet, er Rigsdagen ikke dermed afskaaret fra Kritik, idet der er nævnt en vis Enhedspris, og saa maa det, hvis der finder Overskridelse Sted, kunne godtgøres, om det er Prisstigning, der har foranlediget Overskridelsen: Sammenligningen mellem de enkelte Forslag bliver ikke paavirket deraf, idet der til Grund for de forskellige Forslag er lagt samme Enhedspriser.

Efter det af Flertallet stillede Forslag skal der foretages en betydelig Ekspropriation. Der har i Udvalget været meget stærke Ønsker om at nøjes med en mindre Ekspropriation. Overfor det Krav, der er stillet fra Jernbaneledelsens Side, har man imidlertid ikke kunnet naa at faa dette Ønske gjort til Virkelighed, og man har undladt at stille Forslag derom.

Der har foreligget flere Hovedforslag: selve Lovforslaget, den saakaldte Plan „M“ og det Hammerichske Forslag. Det sidstnævnte skal jeg ikke komme ind paa, før den ærede Ordfører for Mindretallet har talt. Og om selve Lovforslaget skal jeg kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Naar der var Betænkeligheder ved at tage Lovforslaget, som det var fremsat, var det, fordi man frygtede for den bløde Bund ude i den saakaldte Mølleeng, og fordi en Person- og Godsbanegaard, anlagt i Mølleengen, vilde hindre, at man senere kunde etablere Gennemkørsel i Aarhus, og af Hensyn til Ejendomsværdierne i Aarhus, idet man mente, at Flytningen af Personbanegaarden fra den nuværende Plads ud i Mølleengen vilde betyde en meget betydelig Fornykning af Ejendomsværdierne i Byen. Saa samlede der sig et Flertal i Udvalget om den anden Plan, den, jeg før benævnte som Plan „M“. Det Forslag, som Flertallet stiller, er imidlertid ikke hele Plan „M“. Den højtærede Minister anmodede Udvalget om at stille det Forslag, som Udvalget nu stiller, og som man har kaldt første Del af Plan „M“, og dette Forslag er betegnet med Bogstav Q. Om denne Plan vilde jeg gerne tale lidt nærmere. Som jeg allerede har sagt, bestemmes baade Personbanegaardens og Godsbanegaardens Plads, men det, der foreslaas ved Plan „Q“, er at bygge en Godsbanegaard i Mølleengen og saa foretage en Ekspropriation der, hvor den nuværende Personbanegaard ligger, saaledes at der kan